

Det, der bliver.

Herrens Ord bliver evindeligt.
(1. Pet. 1. 24.)

GLEDE, TILBEDELSE OG TAK.

Været altid glade, beder nafladelig, takker i alle Forhold; thi dette er Guds Villie med eder i Kristus Jesus (1. Thess. 5, 16-18).

„Været altid glade“, formæner Apostelen her. Vi nærmer os Julen, Kristenhedens store Glædesfest. Til sidste Søndag før Jul har Fædrene valgt som Episteltæst et andet Ord af Paulus, det, der begynder: „Glæder eder i Herren altid; atter siger jeg: glæder eder! (Fil. 4, 4).“

Vi opfordres altsaa stærkt til at være glade eller til at glæde og fryde os. Det er jo sikkert ikke særlig med Julefesten for Øje, Paulus opfordrer os til at glædes, men skal vi altid være glade, saa gælder det da ikke mindst om at være glade i Juletiden.

Men det kommer vel ikke af sig selv eller i Medfør af Festen at blive glad!

Jo, i Medfør af Teksten, hvis det staar klart for os, hvad vi holder Fest for, og vi tilegner os det.

Tænk blot paa, hvad Englen, dette Bud fra Himmelen siger til Hyrderne: „Eder er i Dag en Frelser født!“ Og han kalder det jo en stor Glæde, som skal være for hele Folket.

Mage til Ord har aldrig lydt hverken før eller siden. Og for hele Folket betød jo ikke blot for Israels Folket, men for „alle Jordens Slægter“, som det hed i Løftet om Frelseren til Abraham.

Kun een Gang har det lydt paa Jord, og det af Englumund: I Dag er der født eder en Frelser!

Mage til Glædesgrund gives der ikke! Derfor, om du fatter den, kan du ikke lade være at glædes, særlig i Julen! Men der hører en vis Forudtæning til, for at du rigtig skal kunne glædes med en stor Glæde over Julebudskabet — det uemlig, at du ser, at du trænger til en Frelser, at du i dig selv er en fortabt Synder.

Men har du rigtig faaet Juleglæden, saa har du faaet en Glæde saa ægte og stor, at du for een kan følge Apostelens Formaning: Været altid glade.

Han lægger til: „beder nafladelig.“ Der kunde ogsaa overættes: „tilbed nafladelig.“ Det er netop Tilbedelse, Kommunikation med eller Opløftelse til Gud, her tænkes paa og ikke paa den nafladelige Fremførelse af Begæringer eller Fremsigelse af Ord. En saadan Tilbedelse kan finde Sted under daglig Beskæftigelse.

Endelig lægger han til: „takker i alle Forhold.“ Det vil du forstaa, der er Grund til, hvis du har faaet Klarhed over og ejer den store Glæde over, at du har en Frelser. „Naar Hjerter sidder mest beklemte, da bliver Frydens Harpe stemt, at den kan bedre klinge“, synger Børsson.

Og saa slutter Apostelen: „Thi dette er Guds Villie med eder i Kristus Jesus.“ Er det ikke det, Apostelen vil sige, at det er det, Gud har villet og vil med, at han har givet os sin Søn, Kristus Jesus, til Frelser, at vi skulde kunne altid være glade, holde Gudstjeneste eller Tilbedelse nafladelig og sige Gud Tak under Livets forskellige Forhold!

„DANSK KIRKE I UD-LANDET.“

Efterfølgende Brev fra Biskop C. Wegener, Formand for „Dansk Kirke i Udlandet“, samt de to Artikler af Pastor A. Fibiger ved Eliaskirken i København, vil sikkert blive læst med

stor Interesse af det danske Kirkefolk i Amerika.

Organisationen for „Dansk Kirke i Udlandet“, er, som man vil se af Biskops Wegeners Brev, en Organisation med et vidt Udsyn efter Landsmænd Verden over. Og vi fejler til: det er et Udsyn, som vi alle trænger til, ogsaa alle danske Lutheranere her i Amerika.

Grundlaget, hvorpaa Organisationen hviler, er, som Brevet og Artiklerne viser — evangelisk luthersk.

Formaalet er bestemt afridset og Tonerne utvetydige.

„Dansk Kirke i Udlandet“ med dets store og værdige Formaal er en Sammenslutning af mange fremragende Mænd og Kvinder i den danske Folkekirkelig — Mænd og Kvinder af de forskellige kirkelige Afskyninger.

Et saadant Udslag af Gudslivet i vor Moderkirke kan kun øve en glædelig Indflydelse paa det dansk-lutherske Kirkefolk i Amerika.

En saadan kirkelig Foreteelse maa karakteriseres som staaende i Fremskridtets Tegn.

Det betyder: Til Daad i Herrens Gerning iblandt Landsmænd.

Ogsaa vi deler den Overbevisning, at en Art af Samarbejde med „Dansk Kirke i Udlandet“, vil baade styrke Samfundsbaandet med Moderkirken hjemme og tjene til at udvide Guds Riges Arbejde længere ud blandt vore Landsmænd paa denne Side af Atlanterhavet.

Her tænker vi ikke mindst, hvad Samarbejde angaar, paa f. Eks.: Calgary, Winnipeg og Montreal, Canada. Disse Storbysbyer trænger hurtig til en missionerende og kirkelig Haand.

Den forenede danske Kirke vil sikkert med Glæde tage imod den udtrakke Haand fra „Dansk Kirke i Udlandet.“

I broderlig Ærbødhed
G. B. Christiansen.

Kære Hr. Past. G. B. Christiansen,

Formand for Den forenede danske ev.-luth. Kirke i Am. Route 5, Audubon, Iowa. Naade og Fred!

Som det maaske vil være Dem bekendt, blev der for et Aar siden herhjemme stiftet en kirkelig Organisation, som vil forsøge og allerede paa forskellig Maade har forsøgt at tage en af vore største kirkelige og nationale Opgaver op, nemlig Omsorgen for vore Landsmænd i Udlandet — en Opgave, som Menigheden i Danmark kun altfor længe har forsømt.

Hoslagt tillader vi os at fremsende en Redegørelse for de Omstændigheder, som førte til Arbejdets Begyndelse, samt en kort Omtale af de Opgaver, der allerede er taget op. Af denne Beretning, som udsendes i Anledning af vort første Aarsmøde den 27. forrige Maaned, vil De se, at „Dansk Kirke i Udlandet“ er et Arbejde, som i Lighed med det gamle Indre-Missions Arbejde i Danmark i første Linie tager Sigte paa at hjælpe den enkelte Sjæl til Frelse og fuld Vished om Syndernes Forladelse ved Jesu Kristi Død og Opstandelse og dernæst vil forsøge at samle de troende til kristeligt Fællesskab i fast ordnede Menigheder. I Tilknøytning til disse tanker man saa oprettet Skoler, for derigennem yderligere at vedligeholde, vække og uddybe vore Landsmænds Kærlighed til Hjemlandet, dets Sprog og Historie igennem Tidene.

„Dansk Kirke i Udlandet“s Grundprincip er, at ingen Menighed bør staa isoleret, overladt til de mere eller mindre tilfældige Kræfter, som i Tidens Løb kan optræde i en stor Koloni i Udlandet, men i fast, levende Forbindelse med Moderkirken eller — om det af praktiske Grunde bedre lader sig ordne — med et andet større dansk evangelisk-luthersk Kirkesamfund, som f. Eks.: „Den forenede dan-

ske evangelisk-lutherske Kirke i Amerika.“

Af vore Vedtægter vil De endvidere se, at „Dansk Kirke i Udlandet“ er et evangelisk-luthersk Arbejde i Tilslutning til den danske Folkekirkelig. Vore Menigheder er forpligtede paa den evangelisk-lutherske Lære, saaledes som denne er fremstillet i den danske Kirkes Bekendelsesskrifter, ligesom Præsterne skal følge Moderkirkens Forskrifter.

En af de Opgaver, som vi i det forløbne Aar har faaet Lykke til at tage op, er: Flensborg, hvor vi har købt en stor fire-etages Ejendom, et tidligere Hotel, som nu gør Tjeneste som Menighedshus for vore udestængte og aandeligt trætte Brødre Syd for Grænsen. Vi har opkaldt Huset efter Nordens Apostel Ansgar og glæder os til det Arbejde, vi snart skal gøre derude. Men vore Tanker gaar videre ud, til Jordens fjerne Egne, særligt til Asien og Australien, hvor vore Landsmænd lever i Tusindevis uden at have nogen, der aandeligt tager sig af dem, og til Amerika, hvor der allerede findes store danske Kirkesamfund. Vi er af den Mening, at det vilde have sin store Betydning, om der blev knyttet Venskabsbaand imellem „Den forenede danske evangelisk-lutherske Kirke i Amerika“ og den Organisation hjemme i Moderkirken, hvis Opgave det er at tage sig af vore Landsmænd i det fremmede og har derfor til Hensigt, om denne Plan maatte finde Deres Billigelse, at sende vor Sekretær, Hr. Poul Eriksen til U. S. A. i Begyndelsen af næste Aar, for at vore Landsmænd derovre igennem ham kan lære vort Arbejde at kende.

Til Gennemførelsen af denne Plan beder vi om Deres Støtte. Vi vil være Dem meget taknemlig, saafremt De vil være ham behjælpelig med at tilrettelægge en Række Møder rundt i de forskellige Menigheder for et Tidsrum af 3 Maaned. Det er Meningen, at Sekretær Eriksen skulde fortælle om det frivillige Menighedsarbejde, som i de sidste Aar i saa rigt Maal og ofte under ret ejendomme-lige Former er vokset op i vor danske Folkekirkelig (eventuelt illustreret gennem Lydbilleder) „Dansk Kirke i Udlandet“ og endelig i Almindelighed tale Guds Ord.

En Betingelse for Rejsens Gennemførelse er naturligvis, at han faar Lov til at optage en Kollekt paa hvert Sted til Dækning af Rejsseudgifterne o. s. v. og — uden i mindste Maade at tænke paa Indsamling i større Stil — vilde vi naturligvis være glade for, om disse Kollektorer kunde give et Overskud, som da skulde gaa til Arbejdet for vore Brødre i Flensborg.

Foruden Aarsberetningen og „Vedtægterne“ fremsendes hoslagt 2 Artikler en mindre og en større af Pastor A. Fibiger ved Eliaskirken her i København. Disse Artikler skulde gerne forberede Sekretær Eriksens Besøg, og vi beder Dem derfor have Ulejlighed med at faa dem optaget i „Den forenede Kirkes“ Organer.

Det er vor inderlige Bøn til Gud, at Sekretær Eriksens Rejse maa blive et virksomt Midde til at knytte Broderbaand imellem de troende i Amerika og herhjemme i Moderlandet.

C. Wegener,
Biskop.

Formand for „Dansk Kirke i Udlandet“.

II. „DANSK KIRKE I UD-LANDET“.

Den store, hvide Flok.
En Alle-Helgens Hilsen til vore Brødre i Amerika.
Af A. Fibiger, Præst ved Eliaskirken, København.

Naar disse Linier skrives, fejrer vi Alle-Helgens Dag, denne Dag, som Verden hverken kender eller forstaaer, men som for Guds Børn er en høj og hellig Festsdag, og som bliver det

mere og mere, jo ældre vi selv bliver, fordi „den store, hvide Flok“ efterhaanden løser sig op i Eneere, og ud fra den store Skare ser vi flere og flere af vore elskede Forudgangs Ansigtet, der smiler til os i forklaret Glans og hilser os med Opmuntring til at holde ud og at være tro, at ogsaa vi kan faa Livets Krone. Det er, det, der gør Alle-Helgens Dag saa kær for os, at den bringer os i saa nær og saa levende en Forbindelse med alle dem, der gennem de skiftende Tider og fra de fjerne Lande har kæmpet ud og vundet, styrkede i Lammets Blod.

Og som jeg sidder her, kommer den ene Postanvisning ind ad min Dør efter den anden. Det er Kollektorer alle Vegne fra i vort Fædreland, ogsaa fra den nye og dog saa gamle Del: Sønderjylland, og Gaverne er som lige saa mange Bud og Hilsener, trofaste Haandslag fra Præster og Menigheder.

Det er „Dansk Kirke i Udlandet“, der har haft sin første Indsamling rundt i Landets Kirker, og Gaverne, der kommer ind, vidner om, at dette nye Arbejde har faaet en god Modtagelse i den danske Menighed, og et slaar mig, at alle disse Haandslag jo ogsaa er som en Hilsen fra den store, hvide Flok, d. v. s., den, som endnu kun gaar i de graa Klæder her i denne Stridens Verden; men som om føje Tid vil kaste den graa Ham og staa i Himlens Præstedragt for Guds Trone, — alle disse kendte og ukendte Venner, som i Søndags har ofret deres Kærlighedsgaver til vort Arbejde, og som vi vel er skilte fra i Legemet, men forbundne med i Aanden, som Grundtvig synger i „Helgen her og Helgen hisset“:

Sammen bo vi i Guds Haven,
skilt kun ved et lille Bælt.

Og saa gaar min Tanke jo videre ud; ud til alle dem derude i det fjerne Vesten; dem, vi er skilte fra, ikke blot ved det bogstavelige Store- eller Lille-Bælt, men ved den store Dam, vi kalder Atlanterhavet, men som vi alligevel er forenede med i Aanden, forbundne med ved Blodets Baand, det Blod fra Golgatas Kors, der binder Baand ud over Sund og Bælt, ja ud over Død og Grav, ud over Tid og ind i Evigheden.

Jeg tænker paa vore Landsmænd i Adspredelsen.

Jeg ved nok, at der er mange af dem, der heller ikke hverken kender eller bryder sig om Alle-Helgens Dagen og dens hellige Minder; men det er jo netop dem, der trænger allermost til Hjælp, — alle disse vildfarne Lam, som vi i den gode Hyrdes Navn vil prøve at søge og at finde; men der er ogsaa mange kære troende Brødre ude i det fremmede, med hvem vi er eet i Herren.

Dem vil vi gerne sende en kærlig Hilsen og knytte nærmere Forbindelse med, og derfor har vi tænkt at sende vor Sekretær Hr. Poul Eriksen over til Eder, Brødre, først i det nye Aar.

Han skal bringe Eder Bud og Hilsen fra os herhjemme og styrke og opmuntre os ved Eder og Eder ved os til at naa hjem til den store, hvide Flok, fulde af Naade og tvættede rene i Lammets Blod.

III. „DANSK KIRKE I UD-LANDET“.

Lidt om Sønderjylland, Flensborg og Amerika.
Af Pastor A. Fibiger, Eliaskirken, København.

Samtidig med, at „Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark“ holdt sit første, officielle Møde i Sønderjylland i Oktober 1920 i Haderslev, afholdtes tillige den store „Sønderjysk-Genforenings Kirkeuge“ med en hel Række Gudstjenester

overalt i den genvundne Del af Sønderjylland.

En Skare af henvendte 200 Præster og Lægfolk heroppe „fra Kongeriget“ drog over den gamle Kongeaa-Grænse for at forkynde Evangeliet dernede paa Modersmaalet.

Man havde anmodet bl. a. ogsaa mig om at skrive en Artikel til at forberede denne storstilede Kirkeuge, og jeg havde da skrevet en Artikel, som jeg kaldte: „Det bedste er ikke for godt.“

Det blev heri fremhævet: I gav os det bedste, I havde, — I gav os Ederes Stemmeseddel, Ederes glade Ja, Ederes skønne Land, ja I gav os Eder selv, det var det bedste, I havde, og derfor skal I ogsaa have det bedste, vi har.

Og hvad har vi da at give Eder? Ja, vi har givet Eder vort Hjertes Velkommen, vort skønne Flag og vor Konge paa en hvid Hest; men det bedste af alt det, vi har, er dog Guds Ord, og det vil vi bringe Eder i denne Uge; thi intet kan lignedes med Guds Ord paa Modersmaalet.

Modersmaalet er vort Hjertesprog, kun løs er af fremmed Tale det alene i Mund og Bog kan vække et Folk af Dvale.

Det var det, de prisede Gud for paa Pinsedag, da Helligaanden blev udgydt, at de hørte „Guds Størværker forkyndt paa Modersmaalet“, og det var det, Paulus ansaa for det bedste, han havde at bringe, da han skrev: „Men jeg ved, at naar jeg kommer til Eder, vil jeg komme med Kristi Evangeliums Fylde“, Rom. 15.

Derfor er det bedste, vi har at bringe Eder, ogsaa Guds Ord, og derfor skal I have det forkyndt overalt i Ederes Kirker, fordi det bedste ikke er for godt til Eder.

Saadan omtrent lød det i min lille Artikel.

Men det viste sig atter her, at der er to Slags Mennesker: Guds Børn og Verdens Børn, og de reagerer jo hver paa sin Maade.

En var der, som kvitterede for Artiklen og tydeligt lagde for Dagen, hvad der var hans Livsmaal, idet han skrev i et Brev til mig: „Læser til min store Forundring, at De vil give os Nordslæsvigere det bedste, og at dette skal bestaa i Guds Ord! Nej, vil De give os det bedste, saa giv os Kroner, saa vi kan eksistere for de Danske, som breder sig brøstigt henede. Vi er ikke Hedninger! Kom først med Kronerne, saa kan vi siden tænke over Guds Ord. Pas paa, at De ikke bliver pebet ud!“

Se, hvis den Mand havde været med hin Gang, da Israels Børn blev friede ud af Kong Faraos Trældom, saa vilde han

have været en af dem, der højest havde istemt Raabet om Ægyptens Kødgrøder.

Men jeg fik ogsaa et Brev, der begyndte saaledes: „Jeg har læst Deres Artikel om den planlagte Kirkeuge i Sønderjylland, og uvilkkaarlig undslipper der en det Suk: akt! ogsaa dette gaar os udestængte her i Flensborg forbi!“

Og saa beder han, om det dog ikke var muligt, at vi kunde sende dem en god Mand hened, der kunde tale Guds Ord ogsaa til dem i denne Uge, og ved Guds Hjælp lykkedes det os ogsaa „de udestængte“ kunde faa Del i „det bedste“, vi havde, ogsaa for dem, fordi det var om det levende Ord for „af Trøsts Gud og Barmhjertighedens Fader.“

Og her var det jo saa heldigt, at „Dansk Kirke i Udlandet“ lige havde købt et dejligt Hus i Flensborg, et tidligere Hotel („Kaiserhof“), i hvis store Lokaler der er udmærket Plads baade for Møder og for K. F. U. M.s og K.s Arbejde.

Vi betragter det som en stor Guds Gave, at dette Hus laa til os, og at vi fik det netop nu. Oprindeligt var det købt af Venner i Danmark i Haab om, at Byen skulde blive dansk; men da det nu glippede i hvert Fald i denne Omgang, var de vilige til at overalde os Huset.

Vi har straks døbt det om og givet det Navnet „Ansgar“ efter ham, som første Gang bragte os Korsets Ord her i Landet, og vi har haft den Glæde, at det blev indviet under stor Betagelse fra den levende Menighed, ligesom der allerede nu er et K. F. U. K. Arbejde i Gang og snart vil blive taget et Arbejde op blandt de unge Mænd og blandt Sømandene. Vor Sekretær vil opholde sig dernede i Maanederne Novbr. og Decbr. for at sætte Mød i Brødrene og hjælpe dem til Rette med at faa Arbejdet i Gang, — „de udestængte“, som de kalder sig selv, fordi denne Grænse blev draget saa ubarmhjertigt.

Men vi har godt Haab til „Dansk Kirke i Udlandet“ og den Indsats, vi der kan gøre. Det tiltaler Tyskerne, at dette Arbejde bliver taget op under Overskriften „i Udlandet“, det tiltaler de danske dernede, at vi straks skred til Handling og fik Huset købt, og det tiltaler alle Danske overalt, hvor de færdes, at det første Sted, vi fik Arbejde sat i Gang var i det allernærmeste „Udland“, 6 Kilometer fra Grænsen, hvor „de udestængte“ trænger allermost, og igen trænger allermost til Guds levendegørende mægtige Ord.

Det er vort Haab, at „Dansk Kirke i Udlandet“ i Fremtiden skall kunne naa at spænde sine Maalesnore langt viden ud. For at vække Kærlighed til og Forstaaelse af dette Arbejde vil vi

Now Ready

The Book of Youth

Our English edition of Skovgaard-Petersens well known "Ungdommens Bog". 280 pages. Large clear Type. Good Paper. Durably bound in gold stamped cloth.

Price \$1.50 net.

As to the character of the translation we quote Prof. O. M. Norlie, Ph. D., Pd. D., S. T. D., Litt. D.:—

"The translation has been made by the hand of a master of English as well as Danish literary diction and style. As to form it is at times exceedingly free, but yet true to the sense of the original. — The book is a treasury of golden thoughts on the nature and problems of youth."

Special quantity prices to Agents and Dealers.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebraska.